

hurtigt og hvor hårdt det slog igennem i hele verdensøkonomien. Vi oplevede, at alle kontinenter havde recession. Tidligere har man altid oplevet, at der så var fremgang i Nordamerika eller i Asien osv., men her var det samtidig. Så jeg tror, at fru Line Barfod tillægger os for stor betydning, hvis vi skulle sidde og komme med indrømmelser om, hvordan vi kunne have forhindret verdenskrisen i at udbrede sig. Det er nok at tillægge Danmark for stor betydning.

Kl. 19:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 19:18

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at det er imponerende, at man har en regering, der mener, at alting er andres skyld, og som mener, at den ikke gør noget forkert, og hvis den gør det, ved den ikke, hvad det er. Den har ingen lyst til at se på, om den skulle have gjort noget forkert og måske kunne lære noget af det.

Der er ingen, der har påstået, at regeringen har udløst verdenskrisen, men at regeringen har ført en politik, der har gjort, at krisen har meget, meget store konsekvenser i Danmark. Det kunne man gå ind og se på. Hvad er det i vores politik, der har været med til at skabe den her krise? Det er det, man gør i Island. Der er man gået i gang med at undersøge, hvad det er, der har været årsag til, at krisen har ramt så hårdt.

Jeg kan forstå, at regeringen mener, at det nærmest er en naturkatastrofe, der er sket, og som regeringen ikke har nogen skyld i. Jeg tror, at det er farligt at sige, at man ikke har nogen skyld i noget som helst.

Ministeren mangler at svare på, hvad regeringen vil gøre for de mange familier, der er ramt af arbejdsløshed, hvor en del risikerer at måtte gå fra hus og hjem. Hvordan vil regeringen sikre deres økonomiske tryghed?

Kl. 19:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 19:19

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg har redegjort for adskillige gange her i løbet af den sidste times tid, fører vi en meget ekspansiv finanspolitik for at sikre, at færrest mulige bliver ramt af ledighed. Det er jo det, der er det helt overskyggende mål med vores indsats. Derfor vil vi naturligvis følge op og gøre, hvad vi kan.

Det er også derfor, vi ikke kan sige i dag, at krisen er overstået, sådan at alting nu ånder idyl igen. Vi kan se nogle lyspunkter, og vi håber, at vi har været nede at røre bunden og er på vej op igen. Men ingen kan give en garanti. Og derfor består arbejdet nu i hele tiden at være opmærksom på, hvor der er behov for en indsats.

Det er jo også derfor, at vi for nylig fremsatte en kreditpakke. Vi kunne se, at der var nogle problemer der, som vi skulle tage hånd om. Så det er altså den arbejds metode, vi har valgt, nemlig at prøve at sikre, at færrest mulige danskere bliver ramt af ledighed, og det gør vi gennem vores finanspolitik. Vi sikrer aktiviteten i det danske samfund, og vi sikrer, at danske virksomheder har mulighed for at finansiere deres kreditter.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 19:20

Benny Engelbrecht (S):

Det er tydeligvis en meget bevidst retorik, der anvendes fra regeringens side, når den taler om, at virkningerne af krisen skal mildnes. Det er nærmest en bibelsk retorik, man kommer ud i. Men nu er de arbejdsløse og dem, som er på vej ud i ledighed, jo ikke væmelende får. Den eneste sammenligning, man vel stort set kan drage der, er, at de om noget føler sig rundbarberede, og det er ikke nemt at mildne noget i den sammenhæng.

Når jeg tænker på de mange ledige, som der eksempelvis er på Nordals i Sønderborg Kommune på Danfoss, må jeg konstatere, at når virksomheden Danfoss siger, at de kan se, at der måske vil ske en bedring i den internationale sammenhæng i løbet af 12-18 måneder, er det da oplagt at kigge på uddannelse. Hvorfor sker der ikke en reel indsats på dette område? Hvorfor kommer regeringen ikke med nogen konkrete bud?

Kl. 19:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 19:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er så nødt til lige at gentage igen, at ingen nok så store offentlige investeringer i Danmark og ingen nok så store skattelettelser i Danmark kan gøre, at tyskerne, englænderne, franskmændene eller japanerne vil købe flere af Danfoss' produkter. Det er sådan set udgangspunktet for den her krise.